

Der var mere charme ved at være mekaniker den gang

siger værkfører S. P. Hansen, der fejrer 40 aars jubilæum sammen med Horsens Motor Compagni A/S

Værkfører S. P. Hansen.

Som en edderkop i sit net sidder værkfører S. P. Hansen og skuer ud over den store værkstedshal fra sit „bur“ paa Horsens Motor Compagni A/S. Paa mandag har han været ansat i firmaet i 40 aar, og let kommer næppe til at gaa stille if. Firmaet har nemlig eksisteret akkurat lige saa længe. Bestyrelsen har dog vedtaget, at virksomhedens jubilæum skal fejres helt internt for personalet med paarørende. Det var direktør Vald. Jensen, der begyndte under yderst beskedne forhold. Ved dygtighed og flid fik han oparbejdet en stor virksomhed, som i dag disponerer over ca. 3000 kvadratmeter. Formand for bestyrelsen er lrs. H. Haagtoft, mens Carl Buchardt Jensen er administrerende direktør.

det været en interessant og spændende udvikling. Han blev faktisk „taget med i købet“, da Vald. Jensen overtog et bestaaende firma, og det fik ingen af dem grund til at fortryde. Den gang var der næppe omkring et hundrede biler, og det var for størstedelen lastbiler og varevogne. Det var yderst faa privatbiler, der gik. Siden er det unægtelig kommet til at se noget anderledes ud.

— Det samme gælder indenfor Horsens Motor Compagni A/S, siger S. P. Hansen. Ved starten var vi kun to svende, hvoraf jeg var den ene, samt 4-5 drenge. Naaede vi op

paa at have fire biler paa værkstedet om dagen, var det mange. I dag har vi, naar der er ekstra travlt, helt op til et halv hundrede. Den gang kunne man altid være sikker paa, at der kom skadede biler ind om mandagen. Det var efter søndagskøreturen.

— Kørt bilister mere forsigtigt og bedre den gang?

— Der var jo mere plads at køre paa, men naar man tager trafik-tætheden og de mange, mange flere biler i betragtning, er der faktisk færre skader i dag. Noget helt andet er, at der nok var mere charme ved at være mekaniker for 40 aar siden. Der var jo ingen bilister, der havde megen forstand paa, hvad deres køretøjer indeholdt. Ja, der var dem, der daarligt kendte gearene. I dag proppes bilister jo med oplysninger fra motorblade, instruktionsbøger, og hvad ved jeg. Mange begynder at nørkle med

vognen selv, men naar de saa alligevel løber panden imod, kommer de til os.

Historien om en „mølle“

Da jeg den gang arbejdede som mekaniker, var det spændende at rode i motoren, arbejde med teending og ledninger. Man kunne godt ind imellem miste modet, naar man ikke kunne faa motoren til at gaa. Men nanar man saa pludselig fandt fejlen, saa var man glad. Det var faktisk, som man skulle have noget ud over det almindelige at slaas med for rigtigt at finde arbejdsglæden. — Jeg har haft dejlige aar her, der sker noget nyt hver dag, og der kommer mange mennesker, som det er interessant at snakke med.

— Men dem, der ikke havde forstand paa biler?

— Jeg kan nævne et par eksempler. En mand skulle have sin Ford T lavet, og vi havde pillet kølerhjul og køler af. — Ja, sagde han, man skulle undre sig over, at saadan en lille mølle (ventilatoren) kan trække alt det! Saa maatte jeg jo nænsomt fortælle ham, at det var motoren, der trak „møllen“. Paa en anden Ford T skulle vi forny et gearbaand, og jeg forklarede ejeren, at jeg skulle have dækslet af, saa det kunne ikke laves ekspres. — Naa, ja, sagde han, men naar De skal have dækslet af, kunne De saa ikke samtidig slibe ventilerne!

— De har selv haft kørekort i henved 45 aar. Har De aldrig haft et uheld?

— Jo, foden gled engang paa bremsen.